

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010460
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010460.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ján Bednára a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného E. L. na verejnom zasadnutí dňa 06. decembra 2018 o odvolaní obžalovaného E. L. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/112/2016 zo dňa 29.01.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. L. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/112/2016 zo dňa 29.01.2018 bol obžalovaný E. L. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28.10.2013 v čase okolo 10.00 h v bývalom areáli Poľnohospodárskeho družstva P. L., okres B. ako majiteľ psa, rasy americký staffordshirský teriér hnedo bielej farby porušil ust. § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, nakoľko je povinný predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá a na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok, ktorý sa pohyboval voľne po areáli uvedeného družstva bez nasadeného náhubku, kde sa v tom čase nachádzal H. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol v areáli skontrolovať svojich zamestnancov, pričom pes E. L. k nemu odzadu pribehol a najprv ho oňuchal, na čo tento upozornil E. L., aby si psa prichytil, na čo však nereagoval a následne ho pes pohryzol do ľavej časti zadku a zadnej strany pravého stehna, na čo znovu upozornil E. L., ktorý opäť nereagoval, a preto sa za psom zahnal, pričom sa mu pes zahryzol do pravého predlaktia a až vtedy na to reagoval majiteľ psa E. L., ktorý pribehol k H. J. a pomohol mu psa od neho odtrhnúť, čím boli H. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. L. XXX pohryzením psom E. L. spôsobené zranenia, a to povrchová hryzná rana na pravom predlaktí, na ľavom zadku a povrchová hryzná rana na ľavej dlani, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní.

Za to mu okresný súd podľa § 158 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložil s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 16 mesiacov. Zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť škodu, a to poškodenému H. J. vo výške 483 €, poškodenej DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 85,27 € a súčasne poškodeného H. J. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste. V odvolaní poukázal na to, že pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 08.02.2016 uviedol, že nebol majiteľom psa, ktorý poškodenému spôsobil zranenia a za psa nebol zodpovedný. Majiteľom predmetného psa bol jeho šéf E. K., ktorý sa o psa staral a cez deň sa s ním hrával. Záverom uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že nad psom vykonával faktickú moc.

Verejné zasadnutie vykonal odvolací súd v neprítomnosti obžalovaného s poukazom na ust. § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovanému bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí doručené riadne a včas a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Krajský prokurátor vo svojom prednese na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd správne konštatoval, že obžalovaný E. L. sa dňa 28.10.2013 dopustil žalovaného skutku tak, ako je tento popísaný vo výroku o vine. Skutkové zistenia okresného súdu sú správne a zodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Napadnutý rozsudok je zároveň výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ust. Trestného poriadku pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery okresného súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie rozsudku. Okresný súd vykonal výsluch všetkých relevantných svedkov, prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, vykonal aj ďalšie dôkazy a celú dôkaznú situáciu dôsledne analyzoval. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj na ne nadväzujúce právne úvahy.

Pokiaľ ide o obsah podaného odvolania obžalovaného, dôvody v ňom uvedené sa v podstate zhodujú s argumentáciou obhajoby na hlavnom pojednávaní, pričom treba podotknúť, že prvostupňový súd sa s nimi v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu, reagujúc na obhajobné námietky obžalovaného obsiahnuté v odvolaní krajský súd iba dopĺňa odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia.

Vo vzťahu k hodnoteniu záverov ohľadne viny obžalovaného, správne postupoval okresný súd, keď neuveril obhajobe obžalovaného, pretože jeho vina bola na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov (H. J., S. F. a E. P.). Obžalovaný vinu zo žalovaného skutku popieral, obhajujúc sa ťažiskovo tým, že skutok nespáchal, nakoľko nebol majiteľom psa. Správne ale uzavrel okresný súd, že obhajoba bola spoľahlivo vyvrátená svedeckými výpoveďami. K podstatným okolnostiam skutku svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný v rámci skupiny chlapov nachádzajúcich sa v areáli družstva P. L. vystupoval ako majiteľ psa, bol pri ňom aj v noci a staral sa o neho. Bezprostredne po skutku a následnej konfrontácii s poškodeným to bol práve obžalovaný, ktorý prisľúbil, že prinesie veterinárny preukaz psa. Svedkovia tiež zhodne potvrdili, že pes sa po areáli družstva veľmi často pohyboval voľne a nebol priviazaný. Na družstve prítomná skupina chlapov sa im dokonca zverila, že to nebol prvý prípad, kedy predmetný pes niekoho pohrýzol.

K porušeniu zákonnej povinnosti obžalovaným okresný súd správne poukázal na to, že držanie psa upravuje zákon č. 282/2002 Z. z. ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov. Vodenie psov reguluje ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona, pričom osobitný režim sa vzťahuje na tzv. nebezpečného psa (psa, ktorý pohrýzol alebo poranil človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, a súčasne nebol použitý v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi). Z dokazovania vyplynulo, že pes nachádzajúci sa v areáli družstva spadal pod uvedenú definíciu, nakoľko v posudzovanom skutku evidentne nešlo o jeho prvý útok.

Z ust. § 4 ods. 3 osobitného zákona súčasne vyplýva, že za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad. Krajský súd sa preto plne stotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že z hľadiska trestnej zodpovednosti nie je rozhodujúce, kto je skutočným vlastníkom psa, ale kto je jeho faktickým držiteľom. V posudzovanom prípade preto niet žiadnych dôvodných pochybností o tom, že za psa, ktorý pohrýzol poškodeného H. J. zodpovedal obžalovaný E. L..

Krajský súd preto námietky obhajoby týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia skutku vyhodnotil ako účelové, smerujúce k vylúčeniu trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Znaleckým dokazovaním vykonaným znalcom H.. H. C. bolo zistené, že poškodený H. J. v dôsledku útoku psa utrpel ľahké zranenia, bez toho, aby došlo k priamemu ohrozeniu životne dôležitých orgánov. Zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 14 dní, z čoho vyplýva, že poškodený nebol iba na krátky čas obmedzený v obvyklom spôsobe života. Okresný súd ujmu poškodeného na zdraví správne posúdil ako ublíženie na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, treba prisvedčiť záverom okresného súdu, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., keď poškodenému H. J. z vedomej nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil povinnosti držiteľa psa, ktoré mu vyplývajú zo zákona.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, keď správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihovaný. Pri absencii priťažujúcich okolností následne správne znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu trestu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v polovici takto upravenej trestnej sadzby. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 16 mesiacov je aj podľa názoru krajského súdu primeraný a spravodlivý a súčasne plne korešponduje s požiadavkou preventívneho, výchovného aj morálneho účelu trestu.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodeným subjektom, H. J. a DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. spôsobenú škodu. Obidvaja poškodení nárok na náhradu škody v adhéznom konaní uplatnili riadne a včas a preukázali ho listinnými dôkazmi.

Zároveň okresný súd v súlade s ust. § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného H. J. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces, keďže na rozhodnutie o ňom by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného konania. Poškodený týmto procesným postupom svoj nárok na náhradu škody voči obžalovanému nestráca a s úspechom ho môže uplatniť v civilnom sporovom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.